

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Rady (UE) 2015/2060 z dnia 10 listopada 2015 r. uchylająca dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek** 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2061 z dnia 4 listopada 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Oberlausitzer Biokarpfen (ChOG)]** 5
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2062 z dnia 17 listopada 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji sisapronil⁽¹⁾** 7
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2063 z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie przyznania na rok 2016 nieograniczonego bezcłowego dostępu do rynku Unii niektórym towarom pochodzącym z Norwegii otrzymanym w wyniku przetwarzania produktów rolnych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014** 10
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2064 z dnia 17 listopada 2015 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny w odniesieniu do szkła solarne, które ma być przetwarzane w ramach procedury przetwarzania pod kontrolą celną⁽¹⁾** 12

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2065 z dnia 17 listopada 2015 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich ⁽¹⁾ 14
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2066 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, napraw lub likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonujących odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych ⁽¹⁾ 22
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2067 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także certyfikacji przedsiębiorstw w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane ⁽¹⁾ 28
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2068 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę etykiet dla produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane ⁽¹⁾ 39
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2069 z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej wodorowęglan sodu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 42
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2070 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 45

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/2071 z dnia 10 listopada 2015 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. w odniesieniu do art. 1–4 tego protokołu dotyczących kwestii współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych 47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2015/2060

z dnia 10 listopada 2015 r.

uchylająca dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W oparciu o konsensus osiągnięty na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 20 czerwca 2000 r., zgodnie z którym odpowiednie informacje powinny być przekazywane do celów podatkowych w jak najszerszym zakresie, od dnia 1 lipca 2005 r. w państwach członkowskich stosuje się dyrektywę Rady 2003/48/WE⁽¹⁾ w celu umożliwienia efektywnego opodatkowania dochodu z oszczędności w formie wypłaty odsetek dokonywanej w jednym państwie członkowskim właścicielom odsetek będącym osobami fizycznymi mającym miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, zgodnie z przepisami tego ostatniego państwa członkowskiego, eliminując w ten sposób zakłócenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi, które byłyby niezgodne z rynkiem wewnętrznym.
- (2) Światowy wymiar wyzwań, jakie przynoszą ze sobą transgraniczne oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania, stanowi przedmiot poważnej troski w skali światowej i w ramach Unii. Niezgłoszony i nieopodatkowany dochód znacznie uszczupla krajowe dochody podatkowe. W dniu 22 maja 2013 r. Rada Europejska przyjęła z aprobatą prowadzone na forum grupy G-8, grupy G-20 i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) działania na rzecz opracowania światowego standardu.
- (3) Dyrektywa Rady 2011/16/UE⁽²⁾ przewiduje obowiązkową automatyczną wymianę niektórych informacji między państwami członkowskimi. Przewiduje ona również stopniowe rozszerzanie jej zakresu na nowe kategorie dochodu i kapitału w celu zwalczania transgranicznych oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (4) W dniu 9 grudnia 2014 r. Rada przyjęła dyrektywę 2014/107/UE ⁽¹⁾, która zmieniła dyrektywę 2011/16/UE, rozszerzając obowiązkową automatyczną wymianę informacji na szerszy zakres dochodów, zgodnie ze światowym standardem opublikowanym przez Radę OECD w lipcu 2014 r., oraz zapewniła spójne, konsekwentne i kompleksowe podejście w całej UE do automatycznej wymiany informacji finansowych na rynku wewnętrznym.
- (5) Dyrektywa 2014/107/UE ma zasadniczo szerszy zakres stosowania niż dyrektywa 2003/48/WE i stanowi, że w przypadku pokrywania się zakresów stosowania tych aktów prawnych pierwszeństwo ma dyrektywa 2014/107/UE. Istnieją jednak nadal pojedyncze przypadki, w których zastosowanie ma jedynie dyrektywa 2003/48/WE. Te pojedyncze przypadki są rezultatem drobnych różnic w koncepcjach przyjętych w ramach obu dyrektyw oraz różnych szczegółowych wyłączeń. W tych ograniczonych przypadkach stosowanie dyrektywy 2003/48/WE prowadziłoby do podwójnych standardów sprawozdawczości w Unii. Koszty takiej podwójnej sprawozdawczości przewyższałyby nieznaczne korzyści wynikające z jej utrzymania.
- (6) W dniu 21 marca 2014 r. Rada Europejska zwróciła się do Rady o zapewnienie, by stosowne unijne prawo zostało w pełni dostosowane do nowego jednolitego światowego standardu automatycznej wymiany informacji opracowanego przez OECD. Ponadto, przyjmując dyrektywę 2014/107/UE, Rada zwróciła się do Komisji o przedstawienie wniosku w sprawie uchylenia dyrektywy 2003/48/WE oraz powiązanie tego uchylenia z datą rozpoczęcia stosowania określoną w dyrektywie 2014/107/UE, z uwzględnieniem odstępstwa przewidzianego w tejże dyrektywie dla Austrii. W związku z tym dyrektywa 2003/48/WE powinna mieć nadal zastosowanie do Austrii przez kolejny roczny okres. W świetle stanowiska przyjętego przez Radę uchylenie dyrektywy 2003/48/WE jest konieczne, by uniknąć powielania obowiązków sprawozdawczych i ograniczyć koszty dla organów podatkowych oraz podmiotów gospodarczych.
- (7) Zgodnie z dyrektywą Rady 2014/48/UE ⁽²⁾ państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 1 stycznia 2016 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny stosować te przepisy od dnia 1 stycznia 2017 r. Wraz z uchyleniem dyrektywy 2003/48/WE przepisy dyrektywy 2014/48/UE nie muszą już być transponowane.
- (8) Aby zapewnić niezakłóconą kontynuację automatycznego przekazywania informacji finansowych, uchylenie dyrektywy 2003/48/WE powinno nastąpić ze skutkiem od tego samego dnia co dzień rozpoczęcia stosowania, określony w dyrektywie 2014/107/UE.
- (9) Niezależnie od uchylenia dyrektywy 2003/48/UE informacje zgromadzone przez podmioty wypłacające, podmioty gospodarcze i państwa członkowskie przed dniem uchylenia powinny być przetwarzane i przekazywane w pierwotnie zamierzony sposób, a obowiązki, które powstaną przed tą datą, powinny zostać wypełnione.
- (10) W odniesieniu do podatku u źródła pobieranego w okresie przejściowym, o którym mowa w dyrektywie 2003/48/UE, w celu ochrony praw nabytych właścicieli odsetek, państwa członkowskie powinny nadal przyznawać ulgi podatkowe lub zwracać podatek w pierwotnie zamierzony sposób, a także powinny wydawać, na żądanie, zaświadczenia pozwalające właścicielom odsetek na zapewnienie, by nie został pobrany podatek u źródła.
- (11) Należy wziąć pod uwagę fakt, że ze względu na różnice strukturalne Austrii przyznano na mocy dyrektywy 2014/107/UE odstępstwo, które pozwala jej na odroczenie stosowania tej dyrektywy o jeden rok, do 1 stycznia 2017 r. Tym niemniej, wraz z przyjęciem dyrektywy 2014/107/UE, Austria ogłosiła, że nie skorzysta w pełni z przyznanego odstępstwa. Do końca września 2017 r. Austria dokona wymiany informacji, choć tylko w odniesieniu do ograniczonego zestawu rachunków, natomiast w innych przypadkach będzie korzystać z odstępstwa. W związku z tym należy ustanowić przepisy w celu zapewnienia, by w okresie objętym odstępstwem Austria, jak również podmioty wypłacające i podmioty gospodarcze mające siedzibę w tym państwie, nadal stosowały przepisy dyrektywy 2003/48/UE, z wyjątkiem tych rachunków, do których znajduje zastosowanie dyrektywa 2014/107/UE.
- (12) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, łącznie z prawem do ochrony danych osobowych, i żaden element tej dyrektywy nie ogranicza ani nie znosi tych praw.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2014/48/UE z dnia 24 marca 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. L 111 z 15.4.2014, s. 50).

- (13) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie uchylene dyrektywy 2003/48/WE z tymczasowymi wyjątkami koniecznymi do celów ochrony praw nabytych i uwzględnienia odstępstwa przyznanego Austrii na mocy dyrektywy 2014/107/UE, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) Należy zatem uchylić dyrektywę 2003/48/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Dyrektywa 2003/48/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2016 r., z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Bez uszczerbku dla ust. 3, w dalszym ciągu stosuje się następujące obowiązki wynikające z dyrektywy 2003/48/WE, zmienionej dyrektywą Rady 2006/98/WE ⁽¹⁾:
 - a) obowiązki państw członkowskich i podmiotów gospodarczych mających w nich siedzibę, określone w art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/48/WE, mają nadal zastosowanie do dnia 5 października 2016 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;
 - b) obowiązki podmiotów wypłacających, określone w art. 8, oraz państw członkowskich, w których podmioty te mają siedzibę, określone w art. 9, mają nadal zastosowanie do dnia 5 października 2016 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;
 - c) obowiązki państw członkowskich zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych, określone w art. 13 ust. 2, mają nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - d) obowiązki państw członkowskich zamieszkania właściciela odsetek do celów podatkowych, określone w art. 14, w odniesieniu do podatku u źródła pobranego w 2016 r. i w latach poprzednich, mają nadal zastosowanie do czasu, aż zostaną wypełnione.
3. Dyrektywę 2003/48/WE, zmienioną dyrektywą Rady 2006/98/WE, stosuje się nadal w odniesieniu do Austrii do dnia 31 grudnia 2016 r., z wyjątkiem następujących obowiązków:
 - a) określonych w art. 12 dyrektywy 2003/48/WE obowiązków Austrii i związanych z nimi obowiązków podmiotów wypłacających i podmiotów gospodarczych mających siedzibę w tym państwie, które nadal mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2017 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;
 - b) określonych w art. 4 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/48/WE obowiązków Austrii i podmiotów gospodarczych mających siedzibę w tym państwie, które nadal mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2017 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione;
 - c) wszelkich obowiązków Austrii i związanych z nimi obowiązków podmiotów wypłacających mających siedzibę w tym państwie, wynikających bezpośrednio lub pośrednio z procedur, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2003/48/WE, które to obowiązki nadal mają zastosowanie do dnia 30 czerwca 2017 r. lub do czasu, aż zostaną wypełnione.

Niezależnie od akapitu pierwszego dyrektywa 2003/48/WE, zmieniona dyrektywą Rady 2006/98/WE, nie ma zastosowania po dniu 1 października 2016 r. do wypłacanych odsetek w odniesieniu do rachunków, co do których wypełniono obowiązki sprawozdawcze i dotyczące należytej staranności, określone w załącznikach I i II do dyrektywy 2011/16/UE, i w przypadku których Austria przekazała w drodze automatycznej wymiany informacji, o których mowa w art. 8 ust. 3a dyrektywy 2011/16/UE, w terminie określonym w art. 8 ust. 6 lit. b) dyrektywy 2011/16/UE.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowująca niektóre dyrektywy w dziedzinie opodatkowania, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 129).

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2015 r.

W imieniu Rady
P. GRAMEGNA
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2061

z dnia 4 listopada 2015 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Oberlausitzer Biokarpfen (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Niemiec o rejestrację nazwy „Oberlausitzer Biokarpfen” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Oberlausitzer Biokarpfen”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Oberlausitzer Biokarpfen” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.7. Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich, wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 212 z 27.6.2015, s. 9.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 listopada 2015 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2062
z dnia 17 listopada 2015 r.
zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji sisapronil
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 17 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 zawiera wymóg określania w drodze rozporządzenia maksymalnego limitu pozostałości (dalej „MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej.
- (2) W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽²⁾ określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (3) W tabeli tej nie został jeszcze uwzględniony sisapronil.
- (4) Do Europejskiej Agencji Leków (dalej „EMA”) złożono wniosek o określenie MLP sisapronilu u bydła.
- (5) Na podstawie opinii wydanej przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych EMA zaleciła określenie MLP sisapronilu u bydła, mającego zastosowanie do mięśni, tłuszczu, wątroby i nerek, z zastrzeżeniem niestosowania substancji w przypadku zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi.
- (6) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 EMA powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków.
- (7) EMA uznała, że można przeprowadzić ekstrapolację MLP sisapronilu z bydła na kozy.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 37/2010.
- (9) Zainteresowanym podmiotom należy zapewnić odpowiedni czas na wprowadzenie środków niezbędnych do zapewnienia zgodności z nowym MLP.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 dodaje się, zachowując porządek alfabetyczny, pozycję dotyczącą następującej substancji:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Sisapronil	Sisapronil	Bydło, kozy	100 µg/kg 2 000 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg	Mięśnie Tłuszcz Wątroba Nerki	Nie stosować u zwierząt, których mleko przeznaczone jest do spożycia przez ludzi	Środki przeciw pasożytnicze/ Środki przeciw ektopasożytom”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2063**z dnia 17 listopada 2015 r.****w sprawie przyznania na rok 2016 nieograniczonego bezcłowego dostępu do rynku Unii niektórym towarom pochodzącym z Norwegii otrzymanym w wyniku przetwarzania produktów rolnych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 1 lit. a),uwzględniając decyzję Rady 2004/859/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie zawarcia Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii odnośnie do protokołu 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 2 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii z dnia 14 maja 1973 r. ⁽³⁾ („dwustronna Umowa o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii”) oraz protokół 3 do Porozumienia EOG ⁽⁴⁾ określają zasady handlu między Umawiającymi się Stronami dotyczące niektórych produktów rolnych i przetworzonych produktów rolnych.
- (2) Protokół 3 do Porozumienia EOG przewiduje zerową stawkę cła dla wód zawierających dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatyzowanych, objętych kodem CN 2202 10 00, oraz dla innych napojów bezalkoholowych, niezawierających produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404, sklasyfikowanych w ramach kodu CN 2202 90 10.
- (3) Zerową stawkę celną na przedmiotowe wody i inne napoje tymczasowo zawieszono na nieokreślony czas w stosunku do Norwegii na mocy Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii odnośnie do protokołu 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽⁵⁾ (zwanej dalej „Umową w formie wymiany listów”), zatwierdzonej decyzją 2004/859/WE. Zgodnie z Umową w formie wymiany listów bezcłowy przywóz towarów objętych kodami CN 2202 10 00 i ex 2202 90 10 pochodzących z Norwegii jest dozwolony tylko w granicach kontyngentu bezcłowego. Za przywóz towarów przekraczających przydział kontyngentu należy zapłacić cło.
- (4) Ponadto zgodnie z Umową w formie wymiany listów przedmiotowym produktom należy przyznać nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku Unii, jeśli kontyngent taryfowy nie zostanie wyczerpany do dnia 31 października poprzedniego roku. Zgodnie z danymi udostępnionymi Komisji roczny kontyngent na rok 2015 na przedmiotowe wody i napoje, otwarty rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1130/2014 ⁽⁶⁾, nie został wyczerpany do dnia 31 października 2015 r. Dlatego przedmiotowym produktom należy przyznać nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku Unii od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2016 r.
- (5) W związku z tym tymczasowe zawieszenie systemu zwolnienia z opłat celnych obowiązujące zgodnie z protokołem 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii nie może być stosowane w odniesieniu do roku 2016.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 70.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 2.⁽⁴⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.⁽⁵⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 72.⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1130/2014 z dnia 22 października 2014 r. otwierające na rok 2015 kontyngent taryfowy na przywóz do Unii Europejskiej niektórych towarów pochodzących z Norwegii otrzymanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 (Dz.U. L 305 z 24.10.2014, s. 104).

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi, Niewymienionymi w Załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2016 r. towarom sklasyfikowanym w ramach kodów CN 2202 10 00 (wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane) i ex 2202 90 11, ex 2202 90 15 oraz ex 2202 90 19 (pozostałe napoje bezalkoholowe zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany) – podpodziały TARIC 11 i 19) pochodzącym z Norwegii przyznaje się nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku Unii.

2. Zasadami pochodzenia stosowanymi do towarów, o których mowa w ust. 1, są zasady określone w protokole 3 do Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii z dnia 14 maja 1973 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2064**z dnia 17 listopada 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny w odniesieniu do szkła solarne, które ma być przetwarzane w ramach procedury przetwarzania pod kontrolą celną****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ przewidziana jest możliwość przetwarzania niektórych towarów w ramach procedury przetwarzania pod kontrolą celną bez sprawdzania warunków ekonomicznych, o których mowa w art. 133 lit. e) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. W przypadku tych towarów uznaje się warunki ekonomiczne za spełnione zgodnie z art. 552 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Towary te są wymienione w części A załącznika 76 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.
- (2) Numer porządkowy 11 w części A załącznika 76 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 obejmuje pewne elementy, części, zespoły lub materiały, które można przetworzyć w produkty technologii informatycznej.
- (3) Szkło solarne można przetworzyć w ramach procesu przetwarzania pod kontrolą celną w panele słoneczne. Proces przetwarzania jest objęty numerem porządkowym 11 w części A załącznika 76 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.
- (4) Szkło solarne pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, które ma być objęte przetwarzaniem pod kontrolą celną, podlegałyby – jeśli zostałyby zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu – ostatecznemu chu antydumpingowemu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 470/2014 ⁽³⁾ lub ostatecznemu chu wyrównawczemu zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 471/2014 ⁽⁴⁾.
- (5) Przetwarzanie szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w ramach procesu przetwarzania pod kontrolą celną może negatywnie wpłynąć na istotne interesy unijnych producentów szkła solarne. Stosowanie przetwarzania pod kontrolą celną powinno być zatem jedynie możliwe po sprawdzeniu przez Komitet Kodeksu Celnego warunków ekonomicznych zgodnie z art. 552 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 i rozstrzygnięciu, że zostały one spełnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2454/93.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 470/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 142 z 14.5.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 471/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarne pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 142 z 14.5.2014, s. 23).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części A załącznika 76 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 tekst w kolumnie 1 dotyczący numeru porządkowego 11 otrzymuje brzmienie:

„Jakikolwiek elektroniczny rodzaj elementów, części, zespołów (włączając podzespoły) lub materiały (niezależnie od tego czy elektroniczne), które mają zasadnicze znaczenie dla wydajności działania elektroniki produktu przetwarzanego, z wyjątkiem szkła solarnego, które podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu lub tymczasowemu lub ostatecznemu cłu wyrównawczemu, jeśli zostałyby zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2065**z dnia 17 listopada 2015 r.****określające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy zharmonizować formę powiadomienia zgodnie z art. 10 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, określając niezbędne informacje, które są wymagane do potwierdzenia autentyczności certyfikatów lub zaświadczeń zgodnych z ustanowionymi minimalnymi wymaganiami i warunkami ich wzajemnego uznawania.
- (2) Komisja zaktualizowała minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania w drodze przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2067 ⁽²⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2066 ⁽³⁾.
- (3) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 308/2008 ⁽⁴⁾.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 24 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów powiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, państwa członkowskie stosują następujące formularze:

- (1) w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni – formularz powiadomienia określony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- (2) w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic – formularz powiadomienia określony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- (3) w odniesieniu do rozdzielnic elektrycznych – formularz powiadomienia określony w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2067 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także certyfikacji przedsiębiorstw w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (zob. s. 28 niniejszego Dziennika Urzędowego).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2066 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, naprawy lub likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonujących odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych (zob. s. 22 niniejszego Dziennika Urzędowego).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 308/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 28).

- (4) w odniesieniu do urządzeń zawierających rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych – formularz powiadomienia określony w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia;
- (5) w odniesieniu do systemów klimatyzacyjnych w pojazdach silnikowych – formularz powiadomienia określony w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 308/2008 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

STACJONARNE URZĄDZENIA CHŁODNICZE, KLIMATYZACYJNE I POMPY CIEPŁA ORAZ AGREGATY CHŁODNICZE SAMOCHODÓW CIĘŻAROWYCH I PRZYCZEP CHŁODNI

POWIADOMIENIE

W SPRAWIE USTANOWIENIA LUB DOSTOSOWANIA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE WYMAGAŃ W ZAKRESIE SZKOLEŃ I CERTYFIKACJI DOTYCZĄCYCH PRZEDSIĘBIORSTW I OSÓB FIZYCZNYCH WYKONUJĄCYCH CZYNNOŚCI OBJĘTE ART. 10 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 517/2014 W SPRAWIE FLUOROWANYCH GAZÓW CIEPLARNIANYCH

INFORMACJE OGÓLNE

a) Państwo członkowskie	
b) Organ zgłaszający	
c) Data powiadomienia	

Część A – Osoby fizyczne

Poniższy(-e) system(-y) certyfikacji **osób fizycznych**, które dokonują *instalacji, naprawy, konserwacji, serwisowania, likwidacji* lub *kontroli szczelności* stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane, bądź dokonują odzysku tych gazów z takich urządzeń, jest (są) zgodny(-e) z minimalnymi wymaganiami i warunkami wzajemnego uznawania określonymi w art. 4 i 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2067 ⁽¹⁾.

Nazwa certyfikatu	Kategoria (I, II, III i/lub IV)	Jednostka certyfikująca dla osób fizycznych (nazwa i dane kontaktowe)
		[...]

Część B – Przedsiębiorstwa

Poniższy(-e) system(-y) certyfikacji **przedsiębiorstw**, które dokonują *instalacji, naprawy, konserwacji, serwisowania* lub *likwidacji* stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jest (są) zgodny(-e) z minimalnymi wymaganiami i warunkami wzajemnego uznawania określonymi w art. 6 i 10 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2067.

Nazwa certyfikatu	Jednostka certyfikująca przedsiębiorstwo (nazwa i dane kontaktowe)
	[...]

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2067 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także certyfikacji przedsiębiorstw w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 301 z 18.11.2015, s. 28).

ZAŁĄCZNIK II

STACJONARNE URZĄDZENIA OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

POWIADOMIENIE

W SPRAWIE USTANOWIENIA/DOSTOSOWANIA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE WYMAGAŃ W ZAKRESIE SZKOLEŃ I CERTYFIKACJI DOTYCZĄCYCH PRZEDSIĘBIORSTW I OSÓB FIZYCZNYCH WYKONUJĄCYCH CZYNNOŚCI OBJĘTE ART. 10 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 517/2014 W SPRAWIE FLUOROWANYCH GAZÓW CIEPLARNIANYCH

INFORMACJE OGÓLNE

a) Państwo członkowskie	
b) Organ zgłaszający	
c) Data powiadomienia	

Część A – Osoby fizyczne

Poniższy(-e) system(-y) certyfikacji **osób fizycznych**, które dokonują instalacji, naprawy, konserwacji, serwisowania, likwidacji lub kontroli szczelności stacjonarnych urządzeń ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonują odzysku tych gazów z takich urządzeń, jest (są) zgodny(-e) z minimalnymi wymaganiami i warunkami wzajemnego uznawania określonymi w art. 5 i 13 rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) nr 304/2008 ⁽¹⁾.

Nazwa certyfikatu	Jednostka certyfikująca dla osób fizycznych (nazwa i dane kontaktowe)
	[...]

Część B – Przedsiębiorstwa

Poniższy(-e) system(-y) certyfikacji **przedsiębiorstw**, które dokonują instalacji, naprawy, konserwacji, serwisowania lub likwidacji stacjonarnych urządzeń ochrony przeciwpożarowej, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jest (są) zgodny(-e) z minimalnymi wymaganiami i warunkami wzajemnego uznawania określonymi w art. 8 i 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008.

Nazwa certyfikatu	Jednostka certyfikująca przedsiębiorstwo (nazwa i dane kontaktowe)
	[...]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 12).

ZAŁĄCZNIK III

ROZDZIELNICE ELEKTRYCZNE

POWIADOMIENIE

W SPRAWIE USTANOWIENIA/DOSTOSOWANIA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE WYMAGAŃ W ZAKRESIE SZKOLEŃ I CERTYFIKACJI DOTYCZĄCYCH OSÓB FIZYCZNYCH WYKONUJĄCYCH CZYNNOŚCI OBJĘTE ART. 10 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 517/2014 W SPRAWIE FLUOROWANYCH GAZÓW CIEPLARNIANYCH

INFORMACJE OGÓLNE

a) Państwo członkowskie	
b) Organ zgłaszający	
c) Data powiadomienia	

Poniższy(-e) system(-y) certyfikacji **osób fizycznych**, które dokonują *instalacji, naprawy, konserwacji, serwisowania* lub *likwidacji* rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonują odzysku tych gazów ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych, jest (są) zgodny(-e) z minimalnymi wymaganiami i warunkami wzajemnego uznawania określonymi w art. 3 i 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2066 ⁽¹⁾.

Nazwa certyfikatu	Jednostka certyfikująca dla osób fizycznych (nazwa i dane kontaktowe)
	[...]

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2066 z dnia 17 listopada 2015 r. ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, naprawy lub likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonujących odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych (Dz.U. L 301 z 18.11.2015, s. 22).

ZAŁĄCZNIK IV

URZĄDZENIA ZAWIERAJĄCE ROZPUSZCZALNIKI NA BAZIE FLUOROWANYCH GAZÓW
CIEPLARNIANYCH

POWIADOMIENIE

W SPRAWIE USTANOWIENIA/DOSTOSOWANIA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE WYMAGAŃ W ZAKRESIE SZKOLEŃ I CERTYFIKACJI DOTYCZĄCYCH OSÓB FIZYCZNYCH WYKONUJĄCYCH CZYNNOŚCI OBJĘTE ART. 10 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 517/2014 W SPRAWIE FLUOROWANYCH GAZÓW CIEPLARNIANYCH

INFORMACJE OGÓLNE

a) Państwo członkowskie	
b) Organ zgłaszający	
c) Data powiadomienia	

Poniższy(-e) system(-y) certyfikacji **osób fizycznych**, które dokonują odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urzędzeń, jest (są) zgodny(-e) z minimalnymi wymaganiami i warunkami wzajemnego uznawania określonymi w art. 3 i 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) nr 306/2008 ⁽¹⁾.

Nazwa certyfikatu	Jednostka certyfikująca dla osób fizycznych (nazwa i dane kontaktowe)
	[...]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urzędzeń (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 21).

ZAŁĄCZNIK V

SYSTEMY KLIMATYZACJI W POJAZDACH SILNIKOWYCH

POWIADOMIENIE

W SPRAWIE USTANOWIENIA/DOSTOSOWANIA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE WYMAGAŃ W ZAKRESIE SZKOLEŃ I KWALIFIKACJI DOTYCZĄCYCH OSÓB FIZYCZNYCH WYKONUJĄCYCH CZYNNOŚCI OBJĘTE ART. 10 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 517/2014 W SPRAWIE FLUOROWANYCH GAZÓW CIEPLARNIANYCH

INFORMACJE OGÓLNE

a) Państwo członkowskie	
b) Organ zgłaszający	
c) Data powiadomienia	

Poniższy(-e) program(-y) szkoleń **osób fizycznych**, które dokonują *odzysku* fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych, jest (są) zgodny(-e) z minimalnymi wymaganiami i warunkami wzajemnego uznawania określonymi w art. 2 ust. 1 i art. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) nr 307/2008 ⁽¹⁾.

Nazwa zaświadczenia	Jednostka wydająca zaświadczenia dla osób fizycznych (nazwa i dane kontaktowe)
	[...]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 25).

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 308/2008	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
—	Art. 2
Art. 2	Art. 3
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	Załącznik V
—	Załącznik VI

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2066**z dnia 17 listopada 2015 r.****ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, napraw lub likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane bądź dokonujących odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 517/2014 przewidziano obowiązki dotyczące certyfikacji osób fizycznych w odniesieniu do rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane. Oprócz odzysku ich certyfikacja obejmuje także instalowanie, serwisowanie, konserwację, naprawę i likwidację. Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 zawiera także wymogi dotyczące treści programów certyfikacji, obejmujących informacje dotyczące odpowiednich technologii mających na celu zastąpienie lub ograniczenie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz bezpiecznego postępowania z takimi technologiami.
- (2) Konieczne jest zatem, do celów zastosowania art. 10 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, zaktualizowanie minimalnych wymogów dotyczących zakresu czynności, a także umiejętności i wiedzy, przez określenie warunków certyfikacji i warunków wzajemnego uznawania.
- (3) Aby uwzględnić istniejące systemy kwalifikacji i certyfikacji, w szczególności te przyjęte na podstawie rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, które zostało następnie uchylone, oraz wymogi określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 305/2008 ⁽³⁾, wymogi te powinny zostać włączone do niniejszego rozporządzenia w najszerszym możliwym zakresie.
- (4) Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 305/2008.
- (5) Aby państwa członkowskie miały czas na dostosowanie swoich programów certyfikacji, tak by obejmowały one czynności związane z instalacją, serwisowaniem, konserwacją, naprawą i likwidacją rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także odzyskiem z rozdzielnic innych niż rozdzielnice wysokiego napięcia, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 305/2008, wymóg posiadania certyfikatu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinien obowiązywać od dnia 1 lipca 2017 r. w odniesieniu do czynności związanych z instalacją, serwisowaniem, konserwacją, naprawą i likwidacją rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 24 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się minimalne wymogi dotyczące certyfikacji osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, naprawy i likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195.⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 17).

cieplarniane bądź dokonujących odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych, jak również warunki wzajemnego uznawania certyfikatów wydawanych zgodnie z tymi wymogami.

Artykuł 2

Certyfikacja osób fizycznych

1. Osoby fizyczne wykonujące czynności, o których mowa w art. 1, posiadają certyfikat, o którym mowa w art. 3.
 2. Osoby fizyczne, wykonujące jedną z czynności, o których mowa w art. 1, nie podlegają wymogowi określonemu w ust. 1 niniejszego artykułu pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - a) uczestniczą one w szkoleniu w celu uzyskania certyfikatu uprawniającego do wykonywania danej czynności; oraz
 - b) wykonują one daną czynność pod nadzorem osoby posiadającej certyfikat uprawniający do wykonywania tej czynności, która to osoba ponosi pełną odpowiedzialność za prawidłowe wykonanie tej czynności.
- Odstępstwo przewidziane w akapicie pierwszym stosuje się na czas trwania okresów wykonywania czynności, o których mowa w art. 1, nieprzekraczających łącznie 12 miesięcy.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do odbywających się w obiektach producenta produkcji i napraw rozdzielnic elektrycznych.

Artykuł 3

Wydawanie certyfikatów dla osób fizycznych

1. Jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 4, wydaje certyfikat osobom fizycznym, które zdały egzamin teoretyczny i praktyczny zorganizowany przez jednostkę oceniającą, o której mowa w art. 5, obejmujący minimalny zakres umiejętności i wiedzy określony w załączniku I.
2. Certyfikat zawiera przynajmniej następujące informacje:
 - a) nazwę jednostki certyfikującej, imię i nazwisko posiadacza certyfikatu w pełnym brzmieniu, numer certyfikatu oraz, w stosownych przypadkach, datę wygaśnięcia;
 - b) czynności, do wykonywania których uprawniony jest posiadacz certyfikatu;
 - c) datę wydania i podpis wydającego zaświadczenie.
3. Posiadaczy certyfikatów wydanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 305/2008 uznaje się za uprawnionych do wykonywania wszystkich czynności, o których mowa w art. 1, a jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 4, może wydać certyfikat posiadaczowi tych uprawnień bez konieczności ponownego egzaminu.

Artykuł 4

Jednostka certyfikująca

1. Jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania certyfikatów osobom fizycznym wykonującym czynności, o których mowa w art. 1, jest ustanawiana na mocy krajowych przepisów albo wyznaczana przez właściwy organ państwa członkowskiego bądź przez inne uprawnione organy.

Jednostka certyfikująca wykonuje swoje zadania w sposób bezstronny.

2. Jednostka certyfikująca ustanawia i stosuje procedury wydawania, zawieszania i cofania certyfikatów.
3. Jednostka certyfikująca prowadzi rejestry umożliwiające sprawdzenie statusu osoby posiadającej certyfikat. Rejestry dowodzą, że procedura certyfikacji przebiegła prawidłowo. Rejestry te przechowywane są przez co najmniej 5 lat.

Artykuł 5

Jednostka oceniająca

1. Jednostka oceniająca, wyznaczona przez właściwy organ państwa członkowskiego lub inne organy do tego uprawnione, organizuje egzaminy dla osób fizycznych, o których mowa w art. 1. Jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 4, może również wykonywać zadania jednostki oceniającej.

Jednostka oceniająca wykonuje swoje zadania w sposób bezstronny.

2. Egzaminy są planowane i organizowane w taki sposób, by obejmowały minimalny zakres umiejętności i wiedzy, określony w załączniku I.

3. Jednostka oceniająca przyjmuje procedury w zakresie sprawozdawczości i prowadzi rejestry z dokumentacją dotyczącą jednostkowych i łącznych wyników oceny.

4. Jednostka oceniająca dba o to, by egzaminatorzy wyznaczeni do przeprowadzenia testu należycie znali odpowiednie metody egzaminowania i dokumentację egzaminacyjną oraz by posiadali właściwe kompetencje w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminu. Zapewnia również konieczne wyposażenie, narzędzia i materiały na egzamin praktyczny.

Artykuł 6

Powiadomienia

1. Do dnia 1 stycznia 2017 r. państwa członkowskie podają Komisji nazwy i dane teleadresowe jednostek certyfikujących osoby fizyczne, o których mowa w art. 4, oraz nazwy certyfikatów dla osób fizycznych spełniających wymogi określone w art. 3, zgodnie ze wzorem ustanowionym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2065⁽¹⁾.

2. Państwa członkowskie dokonują aktualizacji powiadomień dokonywanych na podstawie ust. 1, uwzględniając wszystkie nowe i istotne informacje, i bezzwłocznie przekazują je Komisji.

Artykuł 7

Warunki wzajemnego uznawania

1. Wzajemne uznawanie certyfikatów wydanych w innych państwach członkowskich stosuje się do certyfikatów wydanych zgodnie z art. 3.

2. Państwa członkowskie mogą zażądać od posiadaczy certyfikatów wydanych w innym państwie członkowskim dostarczenia tłumaczenia certyfikatu na inny język urzędowy Unii.

Artykuł 8

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 305/2008 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia (WE) nr 305/2008 odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2 ust. 1 stosuje się jednak od dnia 1 lipca 2017 r. do osób fizycznych dokonujących instalacji, serwisowania, konserwacji, naprawy lub likwidacji rozdzielnic elektrycznych zawierających fluorowane gazy cieplarniane oraz odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych rozdzielnic elektrycznych innych niż rozdzielnice wysokiego napięcia określone w rozporządzeniu (WE) nr 305/2008.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2065 z dnia 17 listopada 2015 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (zob. s. 14 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Minimalne wymagania w zakresie umiejętności i wiedzy sprawdzanych przez jednostki oceniające

Egzamin, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 2, obejmuje:

- a) egzamin teoretyczny, składający się z jednego lub większej liczby pytań z zakresu umiejętności i wiedzy, oznaczony w kolumnie „Rodzaj egzaminu” symbolem (T);
- b) egzamin praktyczny, podczas którego wnioskodawca musi wykonać odpowiednie zadanie przy użyciu stosownych materiałów, narzędzi i wyposażenia, oznaczony w kolumnie „Rodzaj egzaminu” symbolem (P).

Nr	Minimalny zakres wiedzy i umiejętności	Typ badania
1	Podstawowa wiedza w zakresie istotnych zagadnień dotyczących środowiska (zmiana klimatu, współczynnik ocieplenia globalnego), znajomość odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) nr 517/2014 oraz odpowiednich aktów wykonawczych	T
2	Właściwości fizyczne, chemiczne i środowiskowe SF ₆	T
3	Stosowanie SF ₆ w urządzeniach elektroenergetycznych (izolacja i gaszenie łuku elektrycznego)	T
4	Jakość SF ₆ zgodnie z odpowiednimi normami technicznymi	T
5	Podstawowa znajomość konstrukcji sprzętu elektroenergetycznego	T
6	Sprawdzanie jakości SF ₆	P
7	Odzysk SF ₆ i mieszanek gazowych z SF ₆ oraz oczyszczanie SF ₆	P
8	Przechowywanie i transport SF ₆	T
9	Obsługa urządzeń służących do odzysku SF ₆	P
10	Wiercenie niepowodujące wycieku gazu (w razie potrzeby)	P
11	Ponowne wykorzystanie SF ₆ i różne kategorie ponownego wykorzystania	T
12	Praca z otwartą komorą na SF ₆	P
13	Neutralizacja produktów rozpadu SF ₆	T
14	Obowiązki kontrolowania SF ₆ i prowadzenia dokumentacji wynikające z przepisów krajowych lub unijnych bądź też umów międzynarodowych	T
15	Ograniczenie wycieków i kontrole szczelności	T
16	Podstawowa wiedza dotycząca odpowiednich technologii mających na celu zastąpienie lub ograniczenie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz bezpieczne postępowanie z nimi.	T

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 305/2008	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	—
Art. 3	Art. 2
Art. 4	Art. 3
Art. 5	Art. 4
Art. 6	Art. 5
Art. 7	Art. 6
Art. 8	Art. 7
—	Art. 8
Art. 9	Art. 9
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2067**z dnia 17 listopada 2015 r.**

ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji osób fizycznych w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także certyfikacji przedsiębiorstw w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 517/2014 określono obowiązki dotyczące certyfikacji przedsiębiorstw i osób fizycznych. W przeciwieństwie do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, urządzenia wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia obejmują także, w odniesieniu do certyfikacji osób fizycznych, agregaty chłodnicze samochodów ciężarowych i przyczep chłodni. Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 zawiera także wymagania dotyczące treści programów certyfikacji, obejmujących informacje dotyczące odpowiednich technologii mających na celu zastąpienie lub ograniczenie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz bezpieczne postępowanie z tymi technologiami.
- (2) Należy zatem, do celów zastosowania art. 10 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, zaktualizować minimalne wymagania dotyczące zakresu czynności, a także umiejętności i wiedzy, określając warunki certyfikacji i warunki wzajemnego uznawania.
- (3) Aby uwzględnić istniejące systemy kwalifikacji i certyfikacji, w szczególności te przyjęte na podstawie rozporządzenia (WE) nr 842/2006, które zostało następnie uchylone, oraz wymagania określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 303/2008 ⁽³⁾, wymagania te powinny zostać włączone do niniejszego rozporządzenia w najszerszym możliwym zakresie.
- (4) Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 303/2008.
- (5) Aby państwa członkowskie miały czas na dostosowanie swoich programów certyfikacji osób fizycznych, tak aby rozszerzyć je na czynności związanych z agregatami chłodniczymi samochodów ciężarowych i przyczep chłodni, wymóg posiadania certyfikatu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinien obowiązywać od dnia 1 lipca 2017 r. w odniesieniu do czynności związanych z agregatami chłodniczymi samochodów ciężarowych i przyczep chłodni.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 24 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się minimalne wymagania dotyczące certyfikacji osób fizycznych wykonujących czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, w odniesieniu do agregatów chłodniczych samochodów ciężarowych i

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195.⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiające, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 92 z 3.4.2008, s. 3).

przyczep chłodni, stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, a także certyfikacji przedsiębiorstw wykonujących czynności, o których mowa w art. 2 ust. 2, w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane, oraz ustanawia się warunki wzajemnego uznawania certyfikatów wydawanych zgodnie z tymi wymaganiami.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do osób fizycznych wykonujących następujących czynności:
 - a) kontrole szczelności urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane niezawarte w piankach, w ilości 5 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej, chyba że urządzenia takie są hermetycznie zamykane, oznakowane jako takie i zawierają fluorowane gazy cieplarniane w ilościach mniejszych niż 10 ton ekwiwalentu CO₂;
 - b) odzysk;
 - c) instalacja;
 - d) naprawa, konserwacja lub serwisowanie;
 - e) likwidacja.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się również do przedsiębiorstw wykonujących następujące czynności dla osób trzecich w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła:
 - a) instalacja;
 - b) naprawa, konserwacja lub serwisowanie;
 - c) likwidacja.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produkcji i napraw odbywających się w obiektach producenta w odniesieniu do urządzeń, o których mowa w art. 1.

Artykuł 3

Certyfikacja osób fizycznych

1. Osoby fizyczne wykonujące czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, posiadają certyfikat, o którym mowa w art. 4 w odniesieniu do odpowiednich kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Certyfikaty poświadczające, że ich posiadacz spełnia wymagania, by wykonywać jedną lub więcej czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, wydaje się osobom fizycznym w następujących kategoriach:
 - a) posiadacze certyfikatu kategorii I mogą wykonywać wszystkie czynności określone w art. 2 ust. 1;
 - b) posiadacze certyfikatu kategorii II mogą wykonywać czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), pod warunkiem że nie wiążą się one z otwarciem obiegu chłodniczego zawierającego fluorowane gazy cieplarniane. Posiadacze certyfikatu kategorii II mogą wykonywać czynności określone w art. 2 ust. 1 lit. b), c), d) i e) przy urządzeniach, o których mowa w art. 1, zawierających mniej niż 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych lub mniej niż 6 kg w przypadku systemów hermetycznie zamkniętych, które są oznakowane jako takie;
 - c) posiadacze certyfikatu kategorii III mogą wykonywać czynność określoną w art. 2 ust. 1 lit. b) przy urządzeniach, o których mowa w art. 1, zawierających mniej niż 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych lub mniej niż 6 kg w przypadku systemów hermetycznie zamkniętych, które są oznakowane jako takie;
 - d) posiadacze certyfikatu kategorii IV mogą wykonywać czynność określoną w art. 2 ust. 1 lit. a), pod warunkiem że nie wiąże się ona z otwarciem obiegu chłodniczego zawierającego fluorowane gazy cieplarniane.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania do osób fizycznych, które:
- zajmują się spawaniem, lutowaniem „na twardo” lub lutowaniem „na miękko” części systemu lub elementów urządzenia w kontekście jednej z czynności określonych w art. 2 ust. 1 i posiadają kwalifikacje wymagane do wykonywania tych czynności na podstawie krajowych przepisów, pod warunkiem że wykonuje daną czynność pod nadzorem osoby posiadającej certyfikat uprawniający do jej wykonywania;
 - zajmują się odzyskiem fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń objętych zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE⁽¹⁾, o zawartości fluorowanych gazów cieplarnianych poniżej 3 kg i poniżej 5 ton ekwiwalentu CO₂, w obiektach wymagających zezwolenia zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 tej dyrektywy, pod warunkiem że są zatrudnione przez przedsiębiorstwo posiadające zezwolenie oraz ukończyły szkolenie na poziomie minimalnych umiejętności i wiedzy odpowiadających kategorii III, jak określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, zweryfikowanych na podstawie poświadczenia kompetencji wydanego przez posiadacza zezwolenia.
4. Osoby fizyczne wykonujące jeden z rodzajów działalności, o których mowa w art. 2 ust. 1, nie są objęte wymogiem określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, o ile zostaną spełnione następujące warunki:
- uczestniczą one w szkoleniu w celu uzyskania certyfikatu uprawniającego do wykonywania danej czynności;
 - wykonywają one daną czynność pod nadzorem osoby posiadającej certyfikat uprawniający do wykonywania tej czynności, która ponosi pełną odpowiedzialność za prawidłowe wykonanie tej czynności.

Odstępstwo przewidziane w akapicie pierwszym stosuje się w czasie trwania okresów wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, nieprzekraczających łącznie 24 miesięcy.

Artykuł 4

Certyfikacja osób fizycznych

- Jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 7, wydaje certyfikat osobom fizycznym, które zdały egzamin teoretyczny i praktyczny zorganizowany przez jednostkę oceniającą, o której mowa w art. 8, obejmujący minimalny zakres umiejętności i wiedzy dla danej kategorii, określony w załączniku I.
- Certyfikat zawiera przynajmniej następujące informacje:
 - nazwę jednostki certyfikującej, imię i nazwisko posiadacza certyfikatu w pełnym brzmieniu, numer certyfikatu oraz, w stosownych przypadkach, datę wygaśnięcia;
 - kategorię certyfikowanej osoby fizycznej, jak określono w art. 3 ust. 2, oraz związane z tą kategorią czynności, do wykonywania których uprawniony jest posiadacz certyfikatu; w stosownych przypadkach wraz z rodzajem obsługiwanego urządzenia;
 - datę wydania i podpis wydającego certyfikat.
- W przypadku gdy istniejący oparty na egzaminie system certyfikacji obejmuje minimalny zakres umiejętności i wiedzy, określony w załączniku I dla danej kategorii, oraz spełnia wymagania art. 7 i 8, lecz odpowiednie zaświadczenie nie zawiera informacji określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 7, może wydać certyfikat posiadaczowi takich kwalifikacji dla danej kategorii bez ponownego egzaminowania.
- W przypadku gdy istniejący oparty na egzaminie system certyfikacji osób fizycznych wykonujących jedną lub więcej czynności określonych w art. 2 ust. 1 przy agregatach chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni spełnia wymagania art. 7 i 8 oraz częściowo obejmuje minimalny zakres umiejętności dla danej kategorii, określony w załączniku I, jednostka certyfikująca może wydać certyfikat w odniesieniu do danej kategorii pod warunkiem zdania przez wnioskodawcę dodatkowego – zorganizowanego przez jednostkę oceniającą, o której mowa w art. 8 – egzaminu z umiejętności i wiedzy, które nie podlegają istniejącemu systemowi certyfikacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 38).

Artykuł 5

Certyfikacja przedsiębiorstw

Przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 2 ust. 2, posiadają certyfikat, o którym mowa w art. 6.

Artykuł 6

Certyfikaty dla przedsiębiorstw

1. Jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 7, wydaje przedsiębiorstwu certyfikat w odniesieniu do jednej lub większej liczby czynności, o których mowa w art. 2 ust. 2, pod warunkiem że przedsiębiorstwo takie spełnia następujące wymagania:

- a) zatrudnienie wystarczającej liczby osób fizycznych zdolnych do wykonywania, w spodziewanym wymiarze, czynności wymagających posiadania certyfikatu, certyfikowanych zgodnie z przepisami art. 3;
- b) dowód potwierdzający udostępnienie koniecznych narzędzi i procedur osobom fizycznym wykonującym czynności wymagające posiadania certyfikatu.

2. Certyfikat zawiera przynajmniej następujące informacje:

- a) nazwę jednostki certyfikującej, imię i nazwisko posiadacza certyfikatu w pełnym brzmieniu, numer certyfikatu oraz, w stosownych przypadkach, datę wygaśnięcia;
- b) czynności, do wykonywania których posiadacz certyfikatu jest uprawniony, w tym również maksymalną pojemność ładunkową, wyrażoną w kilogramach, odnośnych urządzeń;
- c) datę wydania i podpis wydającego certyfikat.

Artykuł 7

Jednostka certyfikująca

1. Jednostka certyfikująca uprawniona do wydawania certyfikatów osobom fizycznym lub przedsiębiorstwom wykonującym jedną lub więcej czynności, o których mowa w art. 2, jest ustanawiana na mocy krajowych przepisów albo wyznaczana przez właściwy organ państwa członkowskiego bądź przez inne uprawnione organy.

Jednostka certyfikująca jest niezależna i wykonuje swoje zadania w sposób bezstronny.

2. Jednostka certyfikująca ustanawia i stosuje procedury wydawania, zawieszania i cofania certyfikatów.

3. Jednostka certyfikująca prowadzi rejestry umożliwiające sprawdzenie statusu osób lub przedsiębiorstw posiadających certyfikat. Rejestry dowodzą, że procedura certyfikacji przebiegła prawidłowo. Rejestry te przechowywane są przez co najmniej pięć lat.

Artykuł 8

Jednostka oceniająca

1. Jednostka oceniająca, wyznaczona przez właściwy organ państwa członkowskiego lub inne organy do tego uprawnione, organizuje egzaminy dla osób fizycznych, o których mowa w art. 2 ust. 1. Jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 7, może również wykonywać zadania jednostki oceniającej. Jednostka oceniająca jest niezależna i wykonuje swoje zadania w sposób bezstronny.

2. Egzaminy są planowane i organizowane w taki sposób, by obejmowały minimalny zakres umiejętności i wiedzy, określony w załączniku I.

3. Jednostka oceniająca przyjmuje procedury w zakresie sprawozdawczości i prowadzi rejestry z dokumentacją dotyczącą jednostkowych i łącznych wyników oceny.

4. Jednostka oceniająca dba o to, by egzaminatorzy wyznaczeni do przeprowadzenia testu należycie znali odpowiednie metody egzaminowania i dokumentację egzaminacyjną oraz by posiadali właściwe kompetencje w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminu. Zapewnia również konieczne wyposażenie, narzędzia i materiały na egzamin praktyczny.

*Artykuł 9***Powiadomienia**

1. Do dnia 1 stycznia 2017 r. państwa członkowskie podają Komisji nazwy i dane teled adresowe jednostek certyfikujących osoby fizyczne i przedsiębiorstwa, podlegających przepisom art. 7, oraz nazwy certyfikatów dla osób fizycznych spełniających wymagania art. 4 i przedsiębiorstw spełniających wymagania art. 6, zgodnie ze wzorem ustanowionym w rozporządzeniu (UE) 2015/2065 ⁽¹⁾.
2. Państwa członkowskie dokonują aktualizacji powiadomień dokonywanych na podstawie ust. 1, uwzględniając nowe istotne informacje, i bezzwłocznie przekazują je Komisji.

*Artykuł 10***Warunki wzajemnego uznawania**

1. Wzajemne uznawanie certyfikatów wydanych w innych państwach członkowskich stosuje się wyłącznie do certyfikatów wydanych osobom fizycznym zgodnie z art. 4 oraz przedsiębiorstwom zgodnie z art. 6.
2. Państwa członkowskie mogą zażądać od posiadaczy certyfikatów wydanych w innym państwie członkowskim dostarczenia tłumaczenia certyfikatu na inny język urzędowy Unii.

*Artykuł 11***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 303/2008 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia (WE) nr 303/2008 traktowane są tak jak odesłania do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

*Artykuł 12***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 3 ust. 1 stosuje się jednak od dnia 1 lipca 2017 r. do osób fizycznych wykonujących jedną lub więcej czynności przewidzianych w art. 2 ust. 1 przy agregatach chłodniczych samochodów ciężarowych i przyczep chłodni.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2065 z dnia 17 listopada 2015 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (zob. s. 14 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK I

Minimalne wymagania w zakresie umiejętności i wiedzy sprawdzanych przez jednostki oceniające

1. Egzamin dla każdej z kategorii, o których mowa w art. 3 ust. 2, obejmuje:
 - a) egzamin teoretyczny, składający się z jednego lub większej liczby pytań z zakresu umiejętności i wiedzy, oznaczony w kolumnach „Kategorie” symbolem (T);
 - b) egzamin praktyczny, podczas którego wnioskodawca musi wykonać odpowiednie zadanie przy użyciu stosownych materiałów, narzędzi i wyposażenia, oznaczony w kolumnach „Kategorie” symbolem (P).
2. Egzamin obejmuje każdą z grup umiejętności i wiedzy nr 1, 2, 3, 4, 5, 10 i 11.
3. Egzamin obejmuje przynajmniej jedną z grup umiejętności i wiedzy nr 6, 7, 8 i 9. Kandydat nie może wiedzieć przed egzaminem, którego z tych czterech elementów egzamin będzie dotyczył.
4. Jeżeli w kolumnach „Kategorie” jest tylko jedno okienko, które odpowiada kilku okienkom (kilka umiejętności i przedmiotów wiedzy) w kolumnie dotyczącej umiejętności i wiedzy, oznacza to, że na egzaminie nie trzeba koniecznie sprawdzać wszystkich umiejętności i wiedzy.

		KATEGORIE			
		I	II	III	IV
UMIEJĘTNOŚCI I WIEDZA					
1	Podstawy termodynamiki				
1.01	Znajomość podstawowych norm ISO dla jednostek temperatury, ciśnienia, masy, gęstości, energii	T	T	—	T
1.02	Rozumienie podstawowej teorii układów chłodniczych: podstawy termodynamiki (podstawowe terminy, parametry i procesy, takie jak przegrzanie, strona wysokiego ciśnienia, ciepło sprężania, entalpia, wydajność chłodnicza, strona niskiego ciśnienia, przechłodzenie), własności i przemiany termodynamiczne czynników chłodniczych, w tym identyfikacja mieszanin zeotropowych oraz cieczy i pary	T	T	—	—
1.03	Stosowanie odpowiednich tabel i wykresów oraz interpretowanie ich w kontekście pośrednich kontroli szczelności (w tym sprawdzanie układu pod względem prawidłowości działania): wykres logarytm p/h, tabele nasycenia czynnika chłodniczego, wykres jednostopniowego sprężarkowego układu chłodniczego	T	T	—	—
1.04	Opisanie funkcji podstawowych elementów systemu (sprężarka, parownik, skraplacz, zawory termostatyczne) oraz przemian termodynamicznych czynnika chłodniczego	T	T	—	—
1.05	Znajomość podstaw działania następujących elementów układu chłodniczego oraz ich roli i znaczenia w aspekcie identyfikacji wycieku czynnika chłodniczego i zapobiegania takiemu wyciekowi: a) zawory (zawory kulowe, kryzy, zawory grzybkowe o kadłubie kulistym, zawory nadmiarowe); b) regulatory temperatury i ciśnienia; c) wzierniki kontrolne i wskaźniki wilgoci; d) regulatory do sterowania systemem rozmrażania; e) zabezpieczenia układu; f) przyrządy pomiarowe, takie jak termometr kolektora; g) systemy regulacji poziomu oleju; h) zbiorniki czynnika chłodniczego; i) separatory cieczy i oleju		—	—	—
1.06	Znajomość specyficznych zachowań, parametrów fizycznych, rozwiązań, systemów, odchyłań alternatywnych czynników chłodniczych w cyklu chłodzenia i składników do ich stosowania	T	T	T	T
2	Wpływ czynników chłodniczych na środowisko oraz odpowiednie regulacje dotyczące środowiska				
2.01	Podstawowa wiedza z zakresu unijnej i międzynarodowej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu, w tym Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu	T	T	T	T

UMIĘTNOŚCI I WIEDZA		KATEGORIE			
		I	II	III	IV
2.02	Podstawowa znajomość pojęcia współczynnika ocieplenia globalnego (GWP – Global Warming Potential), podstawowa wiedza o zastosowaniu fluorowanych gazów cieplarnianych i innych substancji jako czynników chłodniczych, o wpływie emisji fluorowanych gazów cieplarnianych na klimat (według znaczenia pod względem GWP) oraz podstawowa znajomość odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) nr 517/2014 i stosownych aktów wykonawczych	T	T	T	T
3	Kontrola przed uruchomieniem, po długim okresie przestoju w używaniu, po czynnościach konserwacyjnych lub naprawie lub w trakcie funkcjonowania				
3.01	Wykonanie próby ciśnieniowej w celu sprawdzenia wytrzymałości układu	P	P	—	—
3.02	Wykonanie próby ciśnieniowej w celu sprawdzenia szczelności układu				
3.03	Zastosowanie pompy próżniowej				
3.04	Odpowietrzenie układu i odessanie w celu usunięcia wilgoci z zastosowaniem standardowej praktyki				
3.05	Wpisanie danych do dokumentacji (karty) urządzenia oraz wypełnienie raportu z jednej lub kilku prób i kontroli wykonanych podczas egzaminu	T	T	—	—
4	Kontrole szczelności				
4.01	Znajomość potencjalnych punktów wycieków (nieszczelności) w urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła	T	T	—	T
4.02	Sprawdzenie dokumentacji (karty) urządzenia przed kontrolą szczelności oraz określenie istotnych informacji o powtarzających się przypadkach lub obszarach problematycznych, na które należy zwrócić szczególną uwagę	T	T	—	T
4.03	Przeprowadzenie oględzin i manualnej kontroli całego systemu zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1516/2007 ⁽¹⁾	P	P	—	P
4.04	Kontrola szczelności systemu metodą pośrednią, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1516/2007 oraz instrukcją obsługi systemu	P	P	—	P
4.05	Zastosowanie przenośnych przyrządów pomiarowych, takich jak zestawy manometrów, termometry i multimetry do pomiaru takich wartości, jak Volt/Amper/Ohm w kontekście pośrednich metod kontroli szczelności, jak również interpretacja parametrów otrzymanych w wyniku pomiarów	P	P	—	P
4.06	Wykonanie kontroli szczelności układu z zastosowaniem jednej z metod bezpośrednich, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1516/2007	P	—	—	—
4.07	Wykonanie kontroli szczelności układu z zastosowaniem jednej z bezpośrednich metod, która nie wiąże się z otwarciem obiegu chłodniczego, określonej w rozporządzeniu (WE) nr 1516/2007	—	P	—	P
4.08	Zastosowanie odpowiedniego elektronicznego przyrządu do wykrywania wycieków (nieszczelności)	P	P	—	P
4.09	Wprowadzenie danych do dokumentacji (karty) urządzenia	T	T	—	T

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 10).

		KATEGORIE			
		I	II	III	IV
UMIEJĘTNOŚCI I WIEDZA					
5	Przyjazne środowisku postępowanie z systemem i czynnikiem chłodniczym podczas instalacji, konserwacji, serwisowania lub odzysku czynnika chłodniczego				
5.01	Podłączenie i odłączenie manometrów pomiarowych i przewodów przy minimalnym poziomie emisji	P	P	—	—
5.02	Opróżnienie i napełnienie butli z czynnikiem chłodniczym w fazie ciekłej lub gazowej	P	P	P	—
5.03	Zastosowanie zestawu do odzysku czynnika chłodniczego oraz podłączenie i odłączenie tego zestawu przy minimalnym poziomie emisji	P	P	P	—
5.04	Usunięcie z układu oleju zanieczyszczonego fluorowanym gazem (F-gazem)	P	P	P	—
5.05	Określenie fazy czynnika chłodniczego (ciecz, para) oraz jego stanu (przechłodzony, nasycony lub przegrzany) przed napełnieniem, w celu ustalenia właściwej metody napełniania i wielkości napełnienia. Napełnienie układu czynnikiem chłodniczym (w postaci cieczy i pary) bez jego utraty	P	P	—	—
5.06	Wybór właściwego rodzaju wagi i zastosowanie jej do pomiaru masy czynnika chłodniczego	P	P	P	—
5.07	Wpisanie do dokumentacji (karty) urządzenia wszystkich istotnych informacji o odzyskanym lub dodanym czynniku chłodniczym	T	T	—	—
5.08	Znajomość wymagań i procedur dotyczących postępowania z zanieczyszczonymi czynnikami chłodniczymi i olejami, ponownego ich użycia, regeneracji, składowania i transportu	T	T	T	—
6	Komponent: instalacja, uruchomienie i konserwacja sprężarek tłokowej, śrubowej i spiralnej, jedno- i dwustopniowej				
6.01	Objaśnienie działania sprężarki (w tym sterowanie wydajnością i układ smarowania) oraz zagrożeń związanych z nieszczelnością lub związanym z nią wyciekiem	T	T	—	—
6.02	Prawidłowa instalacja sprężarki, wraz z układem kontrolno-sterującym, w sposób uniemożliwiający wystąpienie nieszczelności lub dużego wycieku po uruchomieniu systemu	P	P	—	—
6.03	Regulacja wyłączników bezpieczeństwa i sterowania	P	—	—	—
6.04	Regulacja zaworów ssawnych i tłocznych				
6.05	Sprawdzenie obiegu i powrotu oleju				
6.06	Uruchomienie i wyłączenie sprężarki oraz sprawdzenie warunków pracy sprężarki, w tym dokonanie pomiarów istotnych parametrów w trakcie jej działania	P	P	—	—
6.07	Sporządzenie raportu o stanie sprężarki, ze wskazaniem problemów w jej pracy mogących skutkować uszkodzeniem układu i ewentualnie prowadzić do nieszczelności lub wycieku czynnika chłodniczego w razie niepodjęcia środków zaradczych	T	T	—	—

		KATEGORIE			
UMIĘTNOŚCI I WIEDZA		I	II	III	IV
7	Komponent: instalacja, uruchomienie i konserwacja skraplaczy chłodzonych powietrzem i wodą				
7.01	Objaśnienie podstaw działania skraplacza oraz zagrożeń związanych z nieszczelnością lub związanym z nią wyciekami	T	T	—	—
7.02	Ustawienie regulatora ciśnienia tłoczenia skraplacza	P	—	—	—
7.03	Prawidłowa instalacja skraplacza/jednostki zewnętrznej, wraz z układem kontrolno-sterującym, w sposób uniemożliwiający wystąpienie nieszczelności lub dużego wycieku po uruchomieniu układu	P	P	—	—
7.04	Regulacja wyłączników bezpieczeństwa i sterowania	P	—	—	—
7.05	Sprawdzenie przewodów tłocznych i cieczowych				
7.06	Oczyszczenie skraplacza z nieskrapających się gazów za pomocą odpowietrznika do układów chłodniczych	P	—	—	—
7.07	Uruchomienie i wyłączenie skraplacza oraz sprawdzenie pod względem dobrych warunków funkcjonowania, w tym dokonanie pomiarów istotnych parametrów pracy	P	P	—	—
7.08	Sprawdzenie stanu powierzchni skraplacza	P	P	—	—
7.09	Sporządzenie raportu o stanie skraplacza, ze wskazaniem problemów w jego funkcjonowaniu mogących skutkować uszkodzeniem układu i ewentualnie prowadzić do nieszczelności lub wycieku czynnika chłodniczego w razie niepodjęcia środków zaradczych	T	T	—	—
8	Komponent: instalacja, uruchomienie i konserwacja parowników chłodzonych powietrzem i wodą				
8.01	Objaśnienie podstaw działania parownika (w tym systemu odmrażania) oraz związanego z tym niebezpieczeństwa powstania nieszczelności	T	T	—	—
8.02	Ustawienie regulatora ciśnienia parowania	P	—	—	—
8.03	Instalacja, wraz z układem kontrolno-sterującym, w sposób uniemożliwiający wystąpienie nieszczelności lub dużego wycieku po uruchomieniu układu	P	P	—	—
8.04	Regulacja wyłączników bezpieczeństwa i sterowania	P	—	—	—
8.05	Sprawdzenie przewodów cieczowych i ssania z uwzględnieniem ich prawidłowego ułożenia				
8.06	Sprawdzenie przewodu do odmrażania gorącym gazem				
8.07	Regulacja zaworu ciśnienia parowania				
8.08	Uruchomienie i wyłączenie parownika oraz sprawdzenie jego prawidłowego funkcjonowania, w tym dokonanie pomiarów istotnych parametrów w trakcie jego pracy	P	P	—	—
8.09	Sprawdzenie stanu powierzchni parownika	P	P	—	—

UMIĘTNOŚCI I WIEDZA		KATEGORIE			
		I	II	III	IV
8.10	Sporządzenie raportu o stanie parownika, ze wskazaniem problemów w jego funkcjonowaniu, mogących skutkować uszkodzeniem układu i ewentualnie prowadzić do nieszczelności lub wycieku czynnika chłodniczego w razie niepodjęcia środków zaradczych	T	T	—	—
9	Komponent: instalacja, uruchomienie i serwisowanie termostacyjnych zaworów rozprężnych (TEV) i innych części składowych układu				
9.01	Objaśnienie podstaw działania różnych rodzajów regulatorów rozprężenia (termostacyjne zawory rozprężne, rurki kapilarne) oraz zagrożeń związanych z wystąpieniem nieszczelności w ich obrębie	T	T	—	—
9.02	Instalacja zaworów w prawidłowym położeniu	P	—	—	—
9.03	Regulacja mechanicznych/elektronicznych TEV	P	—	—	—
9.04	Regulacja termostatów mechanicznych i elektronicznych				
9.05	Regulacja zaworu regulowanego ciśnieniem				
9.06	Regulacja mechanicznych i elektronicznych ograniczników ciśnienia				
9.07	Sprawdzenie pracy oddzielacza oleju	P	—	—	—
9.08	Sprawdzenie stanu filtra osuszacza				
9.09	Sporządzenie raportu o stanie tych części składowych układu, ze wskazaniem problemów w ich funkcjonowaniu, mogących skutkować uszkodzeniem układu i ewentualnie prowadzić do nieszczelności lub wycieku czynnika chłodniczego w razie niepodjęcia środków zaradczych	T	—	—	—
10	Przewody czynnika chłodniczego: zbudowanie szczelnego ciągu przewodów czynnika chłodniczego w instalacji chłodniczej				
10.01	Spawanie, lutowanie „na twardo” i/lub „na miękko” w sposób szczelny przewodów i elementów składowych obiegu czynnika chłodniczego, które mogą być stosowane w układach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła	P	P	—	—
10.02	Wykonanie/sprawdzenie wsporników przewodów czynnika chłodniczego i poszczególnych elementów układu chłodniczego	P	P	—	—
11	Informacje dotyczące odpowiednich technologii mających na celu zastąpienie lub ograniczenie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz bezpieczne postępowanie z nimi				
11.01	Znajomość odpowiednich alternatywnych technologii mających na celu zastąpienie lub ograniczenie stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz bezpieczne postępowanie z nimi	T	T	T	T
11.02	Znajomość konstrukcji systemów mających na celu zmniejszenie wielkości ładunku fluorowanych gazów cieplarnianych oraz zwiększenie efektywności energetycznej	T	T	—	—
11.03	Znajomość odpowiednich przepisów i norm bezpieczeństwa dotyczących stosowania, przechowywania i transportu łatwopalnych lub toksycznych czynników chłodniczych bądź czynników chłodniczych wymagających wyższego ciśnienia roboczego	T	T	—	—
11.04	Zrozumienie poszczególnych zalet i wad, w szczególności pod względem efektywności energetycznej alternatywnych czynników chłodniczych w zależności od zamierzonego zastosowania i warunków klimatycznych w różnych regionach	T	T	—	—

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 303/2008	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2	Art. 2
Art. 3	—
Art. 4 ust. 1 i 2	Art. 3 ust. 1 i 2
Artykuł 4 ust. 3 lit. a)	Art. 3 ust. 4
Art. 4 ust. 3 lit. b) i c)	Art. 3 ust. 3 lit. a) i b)
Art. 4 ust. 4	—
Art. 5	Art. 4
Art. 6	—
Art. 7	Art. 5
Art. 8	Art. 6
Art. 9	—
Art. 10	Art. 7
Art. 11	Art. 8
Art. 12	Art. 9
Art. 13	Art. 10
—	Art. 11
Art. 14	Art. 12
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2068**z dnia 17 listopada 2015 r.****ustanawiające, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014, formę etykiet dla produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do art. 12 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 włączono niektóre wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest uzależnione od fluorowanych gazów cieplarnianych, określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1494/2007 ⁽²⁾, oraz dodano wymogi dotyczące etykietowania pianki i fluorowanych gazów cieplarnianych wprowadzanych do obrotu dla określonych zastosowań.
- (2) W celu zapewnienia jasności należy określić dokładnie treść informacji, które mają być podane na etykietach, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, oraz ustanowić wymogi zapewniające widoczność i czytelność takich etykiet w odniesieniu do ich układu graficznego i ich umieszczenia.
- (3) Aby zapewnić stosowanie jednolitych etykiet na produktach zawierających fluorowane gazy cieplarniane, które są również objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽³⁾, w szczególności w odniesieniu do etykietowania opakowań, w tym butli, bębnow, cystern samochodowych i cystern kolejowych, informacje dotyczące etykietowania określone w rozporządzeniu (UE) nr 517/2014 należy wskazać w sekcji na etykiecie poświęconej informacjom uzupełniającym.
- (4) Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1494/2007.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 24 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa formę etykiet, jakie stosuje się w odniesieniu do rodzajów produktów i urządzeń wymienionych w art. 12 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, jak również do fluorowanych gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 12 ust. 6–12 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Forma etykiety

1. Informacje na etykiecie muszą wyraźnie odróżniać się od tła etykiety, a ich rozmiar i odstępy muszą zapewniać wyraźną czytelność. W przypadku gdy informacje wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są dodawane do etykiety już umieszczonej na produkcie lub urządzeniu, rozmiar zastosowanej czcionki nie może być mniejszy niż rozmiar najmniejszej czcionki, jaką zapisane są inne informacje na etykiecie lub na istniejących tabliczkach, lub na etykietach z informacjami o innych produktach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określające, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

2. Cała etykieta i jej treść muszą być zaprojektowane w sposób gwarantujący, że pozostaną one na stałe na produkcie lub urządzeniu i będą czytelne w normalnych warunkach eksploatacyjnych przez cały okres, w jakim produkt lub urządzenie będzie zawierać fluorowane gazy cieplarniane.
3. Produkty i urządzenia, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, opatruje się etykietą zawierającą informacje określone w art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 i obejmujące sformułowanie „Zawiera fluorowane gazy cieplarniane”.
4. Masa fluorowanych gazów cieplarnianych jest wyrażana w kilogramach, a ekwiwalent CO₂ wyraża się w tonach.
5. Gdy urządzenie jest fabrycznie napełniane fluorowanymi gazami cieplarnianymi lub gdy jego działanie jest uzależnione od takich gazów i gazy te mogą być uzupełniane poza miejscem wytwarzania, a ich ostateczna łączna ilość nie została określona przez producenta, etykieta wskazuje na ilość, jaką napełniono urządzenie w miejscu wytwarzania, lub ilość, na którą urządzenie jest zaprojektowane, i przewidziane jest na niej miejsce na wpisanie ilości uzupełnionych poza miejscem wytwarzania oraz ostatecznej łącznej ilości fluorowanych gazów cieplarnianych.
6. Jeżeli produkt zawiera fluorowane gazy cieplarniane lub przedmieszki polioliowe, etykietuje się go również zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, a na etykiecie umieszcza się informacje określone w art. 12 ust. 3 i 5–12 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w sekcji poświęconej informacjom uzupełniającym, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.
7. Gdy fluorowane gazy cieplarniane mają służyć do niektórych zastosowań zgodnie z art. 12 ust. 6–12 rozporządzenia (UE) nr 517/2014, na etykiecie należy zamieścić następujący tekst:
 - a) „100 % zregenerowane” lub „100 % poddane recyklingowi”: w przypadku gdy pochodzące z regeneracji lub z recyklingu fluorowane gazy cieplarniane nie zawierają pierwotnych fluorowanych gazów cieplarnianych. Adres zakładu, w którym gazy poddano regeneracji lub recyklingowi, obejmuje adres pocztowy w Unii;
 - b) „Przywożone wyłącznie w celu zniszczenia”: w przypadku ilości fluorowanych gazów cieplarnianych przywożonych do zniszczenia;
 - c) „Jedynie do celów bezpośredniego wywozu luzem poza UE”: w przypadku ilości fluorowanych gazów cieplarnianych dostarczanych przedsiębiorstwu przez producenta lub importera w celu bezpośredniego wywozu luzem poza Unię;
 - d) „Jedynie do stosowania w sprzęcie wojskowym”: w przypadku ilości fluorowanych gazów cieplarnianych, które mają być stosowane w sprzęcie wojskowym;
 - e) „Jedynie do celów trawienia/czyszczenia w branży półprzewodników”: w przypadku ilości fluorowanych gazów cieplarnianych, które mają być stosowane do trawienia i czyszczenia w branży półprzewodników;
 - f) „Jedynie do stosowania jako substrat”: w przypadku ilości fluorowanych gazów cieplarnianych służących jako substraty;
 - g) „Jedynie do produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem”: w przypadku ilości fluorowanych gazów cieplarnianych służących do podawania składników farmaceutycznych w inhalatorach ciśnieniowych z dozownikiem (MDI).
8. Urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne oraz pompy ciepła, które są izolowane pianką spienianą przy użyciu fluorowanych gazów cieplarnianych, oznacza się etykietą z następującym tekstem: „Pianka spieniana przy użyciu fluorowanych gazów cieplarnianych”.
9. Etykiety umieszcza się zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 i jeśli to możliwe, obok istniejących tabliczek lub etykiet z informacjami o produkcie lub urządzeniu, które zawiera fluorowany gaz cieplarniany.

Artykuł 3

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1494/2007 traci moc. Art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1494/2007 ma nadal zastosowanie do dnia 1 stycznia 2017 r.; jednakże aby spełniać wymogi tego przepisu przed 1 stycznia 2017 r., przedsiębiorstwa mogą już stosować art. 12 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 517/2014.

Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1494/2007 należy traktować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1494/2007	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1	Art. 1
Art. 2 ust. 1	Art. 2 ust. 3 i 4
Art. 2 ust. 2	Art. 2 ust. 8
Art. 2 ust. 3	Art. 2 ust. 5
Art. 2 ust. 4	—
Art. 3 ust. 1	—
Art. 3 ust. 2	Art. 2 ust. 1
Art. 3 ust. 3	Art. 2 ust. 2
Art. 4 ust. 1	Art. 2 ust. 9
Art. 4 ust. 2	—
Art. 5	Art. 4

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2069**z dnia 17 listopada 2015 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej wodorowęglan sodu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 5 w związku z art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Komisja otrzymała w dniu 26 marca 2014 r. złożony przez Duńską Agencję Ochrony Środowiska wniosek o zatwierdzenie wodorowęglan sodu jako substancji podstawowej. Do wniosku tego dołączono informacje wymagane przepisami art. 23 ust. 3 akapit drugi.
- (2) Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „Urzędem”) o pomoc naukową. W dniu 11 grudnia 2014 r. Urząd przedstawił Komisji sprawozdanie techniczne dotyczące przedmiotowej substancji⁽²⁾. W dniu 28 maja 2015 r. Komisja przedstawiła Stałemu Komitetowi ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz sprawozdanie z przeglądu⁽³⁾ oraz projekt niniejszego rozporządzenia i sfinalizowała te dokumenty, aby przedstawić je na posiedzeniu tego komitetu w dniu 9 października 2015 r.
- (3) Z dokumentacji przedstawionej przez wnioskodawcę wynika, że wodorowęglan sodu spełnia kryteria środka spożywczego zgodnie z definicją zawartą w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Dodać należy, że substancja ta nie jest w głównej mierze wykorzystywana do celów ochrony roślin, ale mimo to jest ona użyteczna w zakresie ochrony roślin w postaci produktu składającego się z tej substancji i z wody. Z tego powodu należy ją uznać za substancję podstawową.
- (4) Jak wykazały badania, można oczekiwać, że wodorowęglan sodu zasadniczo spełnia wymogi określone w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić wodorowęglan sodu jako substancję podstawową.
- (5) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki dotyczące zatwierdzenia, które są wyszczególnione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽⁵⁾.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, 2015; Wynik konsultacji z państwami członkowskimi i EFSA dotyczących wniosku w sprawie substancji podstawowej wodorowęglan sodu do stosowania w zakresie ochrony roślin jako fungicydu do zwalczania pleśni w różnego rodzaju uprawach ogrodnich, zwalczania parcha jabłoni oraz zwalczania chorób przechwalniczych różnych owoców po zbiorze plonu. Dodatkowa publikacja 2015:EN-719. 30 stron.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji podstawowej

Zatwierdza się substancję podstawową wodorowęglan sodu określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Wodorowęglan sodu Nr CAS: 144-55-8	Wodorowęglan sodu	Spożywcza	8 grudnia 2015 r.	Wodorowęglan sodu stosuje się zgodnie ze szczególnymi warunkami zawartymi we wnioskach ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego wodorowęglanu sodu (SANTE/10667/2015), a w szczególności w jego załącznikach I i II.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części C załącznika do rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ^(*)	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„9	Wodorowęglan sodu Nr CAS: 144-55-8	Wodorowęglan sodu	Spożywcza	8 grudnia 2015 r.	Wodorowęglan sodu stosuje się zgodnie ze szczególnymi warunkami zawartymi we wnioskach sprawozdania z przeglądu dotyczącego wodorowęglanu sodu (SANTE/10667/2015), a w szczególności w jego załącznikach I i II.”

^(*) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2070**z dnia 17 listopada 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 listopada 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	51,2
	MA	77,7
	MK	43,3
	ZZ	57,4
0707 00 05	AL	71,7
	TR	143,3
	ZZ	107,5
0709 93 10	MA	66,4
	TR	185,2
	ZZ	125,8
0805 20 10	CL	185,6
	MA	91,3
	TR	83,5
	ZZ	120,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	64,7
	ZZ	64,7
0805 50 10	TR	97,7
	ZZ	97,7
0806 10 10	BR	291,8
	EG	234,3
	PE	275,9
	TR	174,9
	ZZ	244,2
0808 10 80	AR	151,8
	CA	158,0
	CL	84,4
	MK	29,8
	NZ	178,0
	US	150,6
	ZA	241,6
	ZZ	142,0
	0808 30 90	BA
CN		63,2
TR		128,7
ZZ		96,5

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/2071

z dnia 10 listopada 2015 r.

upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. w odniesieniu do art. 1–4 tego protokołu dotyczących kwestii współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia dąży do ratyfikacji międzynarodowych konwencji dotyczących pracy, uznanych przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) za aktualne, aby w ten sposób uzupełnić swoje działania, które mają na celu propagowanie praw człowieka i godnej pracy dla wszystkich oraz wyeliminowanie handlu ludźmi zarówno w obrębie Unii, jak i poza jej terytorium. Kluczowym elementem propagowania praw człowieka jest ochrona podstawowych zasad i praw w pracy.
- (2) Konwencja Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1930 r. dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej, której uzupełnieniem jest protokół z 2014 r., to jedna z fundamentalnych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy mająca wpływ na przepisy odnoszące się do podstawowych norm pracy.
- (3) W zakresie, w jakim Protokół z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (zwany dalej „Protokołem”) obejmuje kwestię ochrony ofiar przestępstw uregulowaną w art. 82 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Unia przyjęła już w dużym stopniu wspólne przepisy, w szczególności poprzez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE ⁽¹⁾ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE ⁽²⁾. Protokół może wpłynąć na te wspólne przepisy.
- (4) Art. 19 ust. 4 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy regulujący przyjmowanie i ratyfikowanie konwencji ma zastosowanie także do protokołów, które są prawnie wiążącymi umowami międzynarodowymi podlegającymi ratyfikacji i powiązanych z konwencją.
- (5) Unia nie może ratyfikować Protokołu, ponieważ jedynie państwa mogą być jego stronami.
- (6) Należy zatem upoważnić państwa członkowskie do ratyfikowania Protokołu, działając wspólnie w interesie Unii, w odniesieniu do części wchodzących w zakres kompetencji Unii zgodnie z art. 82 ust. 2 TFUE.
- (7) Art. 1–4 Protokołu określają zobowiązania powiązane z ustawodawstwem Unii dotyczącym ochrony ofiar przestępstw. W konsekwencji postanowienia te objęte są zakresem stosowania tytułu V części trzeciej TFUE, w szczególności jego art. 82 ust. 2.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępująca decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW (Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

- (8) Art. 82 ust. 2 TFUE jest jedyną podstawą prawną, na której powinna opierać się niniejsza decyzja. Protokół, w szczególności jego art. 4, odnosi się także do statusu pobytowego ofiar pracy przymusowej lub obowiązkowej w zakresie, w jakim jest to niezbędne do umożliwienia takim ofiarom dostępu do odpowiednich i skutecznych środków odwoławczych. Jednak ten cel, który jest powiązany z art. 79 TFUE, ma tylko charakter pomocniczy, podczas gdy cele powiązane z art. 82 ust. 2 TFUE stanowią wyraźnie jego najważniejszy cel i główny element.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (10) Zjednoczone Królestwo i Irlandia są związane dyrektywą 2011/36/UE oraz dyrektywą 2012/29/UE i w związku z tym uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (11) Należy upoważnić państwa członkowskie do ratyfikowania protokołu w odniesieniu do kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych określonych w art. 1–4 Protokołu. Części Protokołu objęte zakresem kompetencji przyznanych Unii inne niż części dotyczące współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych będą przedmiotem decyzji przyjętej równoległe z niniejszą decyzją.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do ratyfikowania – odnośnie do części zawartych w art. 1–4 Protokołu objętych zakresem kompetencji przyznanych Unii na mocy z art. 82 ust. 2 TFUE – Protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r.

Artykuł 2

Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne kroki w celu jak najszybszego złożenia aktów ratyfikacji Protokołu u Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy, najlepiej do dnia 31 grudnia 2016 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2015 r.

W imieniu Rady
P. GRAMEGNA
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL